

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۰/۱۳

پوهندوی آصف بهاند

د بنخو سملاسي مشاعري،

د بنخو د زړه غږ او د استعدادونو د غورېدنې بڼه پته

په دې وروستيو وختونو کې په تاند وبيپانه کې د بنخو سملاسي مشاعري پيل شوي وي چې پيل يې ډېر بڼه، خو وروسته يو څه ځنډنی شوي او په افغانستان کې له وروستيو سياسي - نظامي بدلونونو سره بڼايي د يادو مشاعرو د گډون کونکو زړونه نور مات شوي وي. زه هيلمن يم چې دا مشاعري په همدې بڼه وغځېږي.

مشاعره داسې يوې غونډې ته ويل کېدای شي چې په هغې کې شاعران، د شعر مينوال او نور فرهنگيان سره را ټول شوي وي او خپل تخليقات او د شعر په باب خپل نظريات يو بل ته اوروي.

د مشاعري لغوي مانا په پښتو - پښتو سيند کې داسې ثبت شوي ده:

«د شاعرانو غونډه يا محفل چې خپل شعرونه په کې اوروي.»

(زاهد پښتو - پښتو سيند، عبدالقيوم زاهد مشواڼی، د افغانستان د علومو اکاډمي، د پښتو څېړنو نړيوال مرکز، دريم چاپ، ۲۰۰۹م کال، ۹۶۵م مخ)

بناغلي گل اغا احمدي وردگ د مشاعري په باب يوه تفصيلي ليکنه خپره کړې ده، د هغې ليکنې په لړ کې د مشاعري د لغوي مانا او تعريف په باب داسې راغلي دي:

«... مشاعره په لغت کې شعر جنګي يا د شعر په وسيله جګړې کولو ته ويل کېږي. دغه تعريف (منتهی الارب، اندراج، ناظم الاطباء، او اقرب الموارد) آثارو کې شوی دی. تاج المصادر بيهقي کتاب مشاعره داسې تعريف کړې ده: «له يو شخص سره د شعر په وسيله جګړه کول يا شعر جنګي» مشاعره د لغت له نظر په دهخدا فرهنگ کې داسې تعريف شوي ده: «له يو بل سره د شعر لوستل څو يو بل په خپل کلام په زياته پيمانه پوه کړي.» همدارنگه مشاعره په لغت کې: «د شعار په جامه کې له بل چا سره ویده کېدل يا په يوه جامه کې له يو چا سره يو ځای کېدلو ته مشاعره ويل کېږي.» معین فارسي فرهنگ، منتهی الارب فرهنگ، تاج المصادر فرهنگ او ناظم الاطبا فرهنگ هم مشاعره د لغت له مخې په دې ډول تعريف کړي ده.

مشاعرَه چې جمع يې مشاعرات دی، اصلاً عربي کلمه ده چې د شاعر د کلمې مصدر گڼل کېږي او شاعر هغه شخص ته ويل کېږي چې نورو ته د شعر په موزونه ژبه شعري کلام وړاندې کوي. مشاعره همدارنگه د (ع) په (زور يا فتحه) سره د احساس، زده کړې، شعر لوستلو، شعار ورکولو، رسېدلو او په يو څيز د پوهېدلو په مانا دی او په اصطلاح کې د يو يا څو کسانو تر منځ د شعر ويلو سيالي د موزون کلام د وړاندې کولو مجلس يا شعر جنګي ته مشاعرَه ويل کېږي. دا سيالي کېدای شي چې د شاعر د خپل شعر د بيتونو په اساس وي يا دا چې د مشاعري گډونوال د نورو شاعرانو بيتونه خوښ او د هغه د قافيې په مراعات سره په خپل منځ کې د شعر سيالي وکړي. مشاعره کله کله په داسې ډول هم صورت مومي چې يو شخص دوه بيتونه وايي او مقابل لوری يې د وروستي بيت وروستی حرف اساس وگرځوي او خپل بيتونه بايد په هماغه حرف پيل کړي. د مشاعري په هکله پورتنی تعريف په مشهورو عربي قاموسونو لکه (المجم الوسيط، معجم المعاني الجامع، لسان العرب، المعجم الرايد، اللغة العربية المعاصر) او

د پاڼو شميره: له 1 تر 50

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

داسې نورو کې ذکر شوی دی. باید وویل شي چې مشاعرې ته په انگرېزي ژبه کې Poetical Meeting ویل کېږي. همدارنګه مشاعرې ته ځینې نور نومونه هم کارول کېږي لکه په عربي ژبه کې ورته (الندوه الشعريه)، (مهر اجان الشعر)، (المجلس الادبي) او (المجلس الشعري) او داسې نور ویل کېږي. په اردو ژبه کې ورته (مشاعره)، (بزم)، (عرس) او داسې نور کلیمات هم کارول کېږي خو په پښتو او دري ژبو کې (مشاعره) ورته ویل کېږي...»

د ښځو سملاسي مشاعرې ښايي ډېرې برخې ولري، خو زما له نظره يې درې برخې تېرې شوي دي، له نيکه مرغه ما يې له خپرېدو سره سم درېواړه برخې خوندي کړې دي، اوس غواړم چې يادو مشاعرو د دوام په هيله او په مشاعرو کې د گډون کونکو مېرمنو د لا هڅونې او په يوه ځای کې د درېواړو مشاعرو د خوندي کولو په پاره؛ درېواړه مشاعرې له يوه مفصل يادداشت سره خپرې کړم.

د ښځو سملاسي مشاعرې زما له نظره د پښتنې مېرمنو د استعدادونو يوه داسې بېلگه کېدای شي چې د خپل فکر د بيان له پاره دوی په دې وروستيو کې غوره کړي وه، خو له بده مرغه چې پر افغانستان باندې وروستيو سياسي - نظامي بدلونونو بل ډول سيوری و غوراوه او د مېرمنو هر ډول فعاليتونه يې د اوس له پاره په تپه ودرول، بيا نو گوره چې څه وخت به څه وشي.

مخکې له دې چې د مشاعرو متن ته ورشو، اړينه گڼم چې هغه پټې په لنډ ډول معرفي کړم چې د زمانو په اوږدو کې پښتنې مېرمنو له هغو پټو نه خپل غږونه جگ کړي دي.

زه يې داسې گڼم چې د پښتنې ښځو د غږ جگولو اصلي او لومړنۍ پټه د پښتو فولکلور د لنډيو قالب دی، پښتنې ښځو له پيل نه، بيا تر نن پورې د نارينوو له ظلم نه د خلاصون له پاره خپل غږ له داسې يو ادرس نه راباسي چې هغه د شخص مال نه، بلکې د ټولو خلکو مال گڼل کېږي. څنگه چې لنډۍ ټاکلې ويونکې نه لري، نو نارينه هم له خور، لور او خپلې ښځې دا پوښتنه نه شي کولای چې ولې دې داسې ويلې دي؟ ځکه دوی لنډيو ته مخه کړې او د خپل ذهن او زړه خبرې يې هلته بيان کړې دي.

که په ټول کې که د لنډيو په ويونکو پسې وگرځو، کيدای شي د لنډيو ويونکي پر دغو درې برخو وویشو:

– ښځينه لنډۍ،

– نارينه لنډۍ،

– د ښځو او نارينوو تر منځ گډې لنډۍ.

خو د لنډيو له هر اړخيزې مطالعې نه ښکاري چې د لنډيو ډيره سلنه د ښځو له خوا ويل شوي ده:

**د بریتو څوکي دې کړې دي
زما ننکې په کې راکاږې مړه دې کړمه**

**بيا به نری کميس ونه کړم
باران لمده کړم جانان ټوله وليدمه**

**څوک مې له حاله خبر نه دي
لکه د نم ډره پر زړه چاودلې يم**

هغه لنډۍ چې تر اوسه پورې خوله په خوله تر مور پورې را رسيدلې دي او يا د چاپ د صنعت او د اوسنۍ تکنالوژۍ له برکته خوندي شوي دي، د دې څرگندويي کوي چې په لنډيو کې د ښځو ژوند، انگيرنې، رنگارنگ احساس، د مينې د اظهار څرنگوالی، د کورنۍ په تيره د نارينه پر ضد د اعتراض د غږ اوچتول دي او د پښتنې ميرمنې د اوږدو غمونو، دردونو او ناخوالو غږ د نورو غوږونو ته رسول دي.

د فولکلوريکو منظوماتو په ډله کې هيڅ يو صنف د لنډيو په اندازه عام او د منلو وړ نه دی. ټول فولکلوريستان په دې باور دي چې پښتو لنډۍ د بشريت د عاميانه ادبياتو يوه مهمه او شتمنه برخه جوړوي.

(بهاند آصف، لنډۍ، د ټېټولوستونزه، په افغان جرمن پورتال کې د پرليکه کېدو نېټه: د ۲۰۱۸م کال جون، ۱۰م مخ)

د پاڼو شميره: له 2 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکنې د ليکنيزې بڼې پاڼو د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

دا لاندې يې لينک دی:

<http://www.afghan-german.net/upload/Tahlilha PDF/bahand a landy de sabbawlostonza kitab4.pdf>

سليمان لايق د لنډيو په باب د خپل يوه بحث په ترڅ کې داسې ويلي دي:
«د بنځنو لنډيو د لومړنيو نطفو نښې او پلونه حتی له فيودالي دورې نه هغه خوا د بربريت دوران ته رسېږي:

**پرېږده چې بند په بند مي پري کړي
ما چې د ژبو ياري کرځ، مرگ ته ورتلمه**

**چېرې پناه شوي په غم ورکه
ما په اوبنانو بدلوي، تا غرقوينه...**

بنځه پرته له دې توپير نه چې په کومه اجتماعي طبقه پورې تړلي ده، د لنډيو په نه چوپېدونکي او دايمي بهير کې پرلپسې چينې وهي او د ځان په هکله د نارينه تېرې او ستم برېښوي:

**صورت مي خپل، واک يې د بل دی
صورتته خاوري شي چې نور دي وال لرينه...**

(پښتولنډۍ، د افغانستان د علومو اکاډمي، پښتوتولنه، ۱۳۶۳ کال، د لايق صاحب د ليکنې دوه څلورېښت - څلورڅلورېښت مخونه)

په پښتو شفاهي ادب کې د بنځو ونډه که وڅېړل شي، دا له ورايه بنکاري چې د شفاهي ادب ځيني نورې برخې هم د بنځو له خوا تخليق شوي دي تر ټولو ښه بېلگه يې د ميندو سندرې دي. استاد زلمي هېوادل په دې باب داسې ليکلي دي:

«پښتني ميندې د خپلو ماشومانو د ويدولو، لوبولو، ارامولو ځيني سندرې لري چې زموږ فولکلور څېړونکي هغه د ميندو سندرې بللي دي.»

(هېوادل زلمي، د پښتو ادبياتو تاريخ، لومړی ټوک، دانش خپرندويه ټولنه، ۱۳۷۹ - ۲۰۰۰ کالونه، ۱۴ ام مخ)

تر فولکلور وروسته، د پښتو ليکنې ادب له مطالعې نه بنکاري چې د نهمې هجري پېړۍ په پای او د لسې هجري پېړۍ په پيل کې داسې بنځينه نومونو سره مخ کېږو چې په پښتو ژبه اثار ورته پاتې دي. استاد هېوادل په پورتنۍ ياد اثر کې ليکلي دي چې:

«... د دغو بنځو اثار مور ته دا هم رابښي، چې دغه وخت د پښتنو په ځينو کورنيو کې د بنځو باسواده کېدلو ته توجه کېدله او داسې بنکاري چې دغه مهال ځينو پښتنو بنځو ته دا حق ورکاوه، چې سواد زده کړي، د ديني علومو زدکړه وکړي او د مدارسو ځيني نصابي منظوم او منثور کتابونه ولولي... هغه بنځمني چې اثار يې د پښتو په لومړۍ ادبي دوره کې د مطالعې ځای لري درې تنه دي: زرغونه کاکړه، رابعه، نېکبخته»

(هېوادل زلمي، د پښتو ادبياتو تاريخ، لومړی ټوک، دانش خپرندويه ټولنه، ۱۳۷۹ - ۲۰۰۰ کالونه، ۷۲ - ۷۴ مخونه)

د پښتو ادب په راوروسته دورو کې د بنځو ونډه نوره هم پياوړې شوه چې تر څو په اوسنۍ دوره کې خبره تر دې بريده ورسېده چې پښتني مېرمنې د نوي تکنالوژۍ پر مټ انلاين مشاعرې جوړوي د خپل زړه خبره د سترگو په رڼ کې ټولو لوستونکو او لاسوالۍ ته رسولاى شي.

په تاند کې د خپرو شوو سملاسي مشاعرو پوره لسټ ما ته نه دی مالوم، خو لومړنۍ دا يې چې زما له نظره تېره شوې ده، هغه د نارينه وو سملاسي مشاعره ده. لومړی د نارينه وو د سملاسي مشاعرو په باب لنډ معلومات:

د پاڼو شمېره: له 3 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

په تاند کې لومړنۍ سملاسي مشاعره چې زما له نظره تېره شوې ده، هغه د نارینوو تر منځ سملاسي مشاعره وه چې د ۲۰۱۳م کال د اگست پر ۲۴ مه خپره شوې ده او یوازې درې تنو نارینه شاعرانو په کې گډون کړی وو چې دا یې د گډون کونکو نومونه دي:

«ساحل، مروند، الماس»

د دې مشاعرې په پیل کې یو «یادښت» لیکل شوی دی، دا یې متن دی:

«یادښت: ایمل مروند دفتر ته راغی ویل یې، چې نن یې زړه ډېر تنگ دی او جعفر الماس یې له کوره راغوښتی، چې شپه رڼه کړو.

ما تېره شپه هم رڼه کړې وه، خو ومې منله او نېغ په نېغه ایمل دوی کره راغلو تر لومړنیو کارونو وروسته پرېکړه وشوه، چې مشاعره کوو او ټول ستونې ستاغ پرېوتو، چې مطلعې جوړې کړو الماس دوه مطلعې وویلي، خو زړه یې نری شو او ویې ویل، چې خیر دی زه به دا ځان ته غزلې کړم او تاسو بله وایئ»

دا څو بیتونه د دې مشاعرې بېلگې دي:»

نور محبت په زړه کې نه شم ساتی
نور لېونی رانه اظهار کیږي
الماس

ایله بیله جرگه یې ومنله
که خدای کول بل ځلي کار کیږي
ساحل

اوس په ملگرو هم شکی غوندي شوم
اوس مې له هر سړي نه ډار کیږي
مروند»

د نارینوو تر دې مشاعرې وروسته، په تاند کې د بنځمنو څو مشاعرې آنلاین شوې دي چې دا یې زما له نظره تېرې شوې دي:

- ۱ – لومړنۍ مشاعره د ۲۰۱۸م کال د می میاشتې په شپاړسمه نېټه خپره شوې ده،
- ۲ – دویمه مشاعره د ۲۰۱۸م کال د سپتمبر میاشتې پر شپږمه نېټه خپره شوې ده،
- ۳ – دریمه مشاعره د ۲۰۱۹م کال د می میاشتې پر پنځمه نېټه خپره شوې ده،
- ۴ – څلورمه مشاعره د ۲۰۲۰م کال د اگست پر پنځلسمه نېټه خپره شوې ده،
- ۵ – پنځمه مشاعره د ۲۰۱۸م کال د سپتمبر پر څلیریشتمه نېټه خپره شوې ده،
- ۶ – شپږمه مشاعره د ۲۰۱۹م کال د جون پر نولسمه نېټه خپره شوې ده،
- ۷ – اومه مشاعره د ۲۰۲۰م کال د می پر اولسمه نېټه خپره شوې ده
- ۸ – اتمه مشاعره د ۲۰۲۰م کال د نومبر پر اتلسمه نېټه خپره شوې ده.

زما له نظره د تېرو شوو مشاعرو بشپړ متنونه، د خپرېدو په وخت کې ما خوندي کړي دي او دلته یې د پښتو ادب د راتلونکو څېړنو په موخه، تر همغو سرلیکونو لاندې د نویو مالوماتو په ملتیا خپروم:

لومړۍ مشاعره:

د پاڼو شمېره: له 4 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

په دې مشاعره کې پنځلس (۱۵) تنو مېرمنو گډون کړی دی او ټول یوسل او نهه (۱۰۹) بیتونه تخلیق شوي دي. د مشاعرې متن چې هر چا د خپرولو یا آنلاین کولو له پاره ترتیب کړی دی، اته شپېتمه شمېره تشه پاتې شوي ده. د مشاعرې د گډون کونکو نومونه دا دي:

آسیه محرابی، مینا نظري، حسینې مینه وفا، عابده سپورمی، مریم ساپی شینواری، نعیمه غني، رعنا خان اسدزی، تلوسه تنها، هما ظفر احمدزی، مسکا سنگر نیازی، سوله افغان، حوره سپېڅلي، معصومه غرخنی، محرابی علیزی او خوره شېرزاد.

دا په تاند کې د دې مشاعرې خپور شوی متن دی:»

د بنځو په بانډار پانه کې سملاسي (فی البدیہه) مشاعره

پیل د آسیه محرابی د غزل په دو بېتونو:

1. تا چې دروغو نه کیسي جوړې کړې
له ډیره غمه ما نغمې جوړې کړې

2. چې دي د مینې په شراب نشه کړم
پټ دي د زهرو پېمانې جوړې کړې
آسیه محرابی

3. ستا به عادت و یا به ناز خدای خبر
په ما دې هسې دا جرگې جوړې کړې
مینا نظري

4. ماخو نیولي وو د مینې په سوال
تا می لاسو ته زولني جوړې کړې

5. چې دي رقیب ته خور نظر وکرلو
پاس په زرگي مي دي لمبي جوړې کړې
حسینې مینه وفا

6. شېخه! دا مه وایه تا څه کړي دي
ما ثوابي څومیخاني جوړې کړې
مینا نظري

7. زه دي په تمه وم چې کله راځي
تا د خبرو نه بهاني جوړې کړې
عابده سپورمی

8. د رواجونه پیروان یو شوی
مینې ته بیا ېې غرغري جوړې کړې
حسینې مینه وفا

9. ته چې د مینې په سفر ولاړې
ما هم د صبر نه پني جوړې کړې
مریم ساپی شینواری

10. چې نوم ېې اخلم عبادت کومه
ما ېې له تورو نه تسبي جوړې کړې

د پاڼو شمېره: له 5 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

نعيمه غني

11. دليري لارو وطنونه پرېږده
راشه وطن كي مو مېلي جوړې كړي
مينا نظري

12. وطن ته دربه شم چې سوله راشي
طالب لالي مي بيا جگړې جوړې كړي
آسيه محرابي

13. هغه د ميني كيسې ختمې شولي
ما مي شعرونو نه گيلي جوړې كړي
مريم ساپي شينواري

14. ته مي هنر په كوم نامه يادوي؟
ما له دردونو تراني جوړې كړي
حسينه مينه وفا

15. چې تا نه لرم بل خوا نه گورم
ما روغو سترگو نه رني جوړې كړي
مريم ساپي شينواري

16. ما د زرگي حال په اخلاص بيان كړ
تا بدنمي ته آوازي جوړې كړي
حسينه مينه وفا

17. ها شاهانه كالي اوس نه لرمه
ستا په فراق كي ما جندي جوړې كړي
مريم ساپي شينواري

18. ما د غزل تكل لا نه وو كړي
دا ستا خيرو دا شبيې جوړې كړي
مينا نظري

19. نوم مي نوم سره خپل وليكلو
ستا ننگرهار كي مي لمبي جوړې كړي
رعا خان اسدي

20. چې د سلگو سره موسكي شوم پكي
ما ژوند ته دغه شان اسري جوړې كړي
حسينه مينه وفا

21. له پتي ميني مو خبر شول خلك
په چم گاونډ كي بي كيسې جوړې كړي
تلوسه تنها

22. زه او ستا سترگي او د ميني نظر
واه ما په سوله كي جگړې جوړې كړي
مريم ساپي شينواري

23. قلم د زړه خبره نه منله
د زړه په زور مي دا مصري جوړې كړي

نعيمه غني

24. زړه لکه خوله نه دی چې حال ووايي
د غم په وینو ټپي ويايي جوړې کړي
آسيه محرابی

25. هغه د خپل حسن نه نه وو خبر
ما ته يې د عمر زولني جوړې کړي
ر عنا خان اسدزی

26. ورځه حاجي خپل عبادت دي کوه
ما خو په زړونو کې کعبې جوړې کړي
مريم ساپي شينواري

27. يو پسرلی شو بل د سولي غږ دی
د گلابونو می جامی جوړې کړي
عابده سپورمی

28. بڼه ته حاجي شوي عبادت دي کوه
ما دي په مينه کې کعبې جوړې کړي
ر عنا خان اسدزی

29. قلم چې خط لیکه نو دوه ټوټي
کاغذ په خپله شعر ټپي جوړې کړي
آسيه محرابی

30. چې په هر لفظ کې دغزل می ته ټپي
داسي می درد ته قافيي جوړې کړي
حسينه مينه وفا

31. د وخت ملاله يم پښتون وینوم
په لر او بر کې می نارې جوړې کړي
عابده سپورمی

32. راشه ملالی زه دي خور يم گوره
ما د غلیم پر زړه لمبي جوړې کړي
آسيه محرابی

33. لاړه د ميني اراده ټپي نه وه
هسي ټپي ماته بهاني جوړې کړي
هما ظفر احمدزی

34. خلگ ټپي بولي شعر، غزل او ټپي
ما دي ستايلو ته پلمی جوړې کړي
حسينه مينه وفا

35. د گلابو په شان می وپاللي
له خپل وجود نه می اېري جوړې کړي
مريم ساپي شينواري

36. تا به ويل گلي، زه وعده کومه
گوره چې تا څومره نخري جوړې کړي

د پانو شميره: له 7 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

مينا نظري

37. د واده شني بنارسي نه مي نن
د لالي قبر ته جندي جوړي کړي
تلوسه تنها

38. ته چي کرکي لاندې ديدن ته راځي
ما مي د زلفو نه رشمي جوړي کړي
مریم ساپی شينواري

39. د ژوند کتاب مي له دردنو نه ډک
تاته مي ټولي بني شپي جوړي کړي
هما ظفر احمدزي

40. چي زه به تلم او تا به نه پرېنودم
خلکو له دي نه ډرامې جوړي کړي
مسکا سنگر نيازي

41. زه ډېره وري وم قسم په والله
ځان ته مي بنگلي پکوري جوړي کړي
سوله افغان

42. مکمل زره ما ستا په نوم قربان کړ
تا مي له ميني نندارې جوړي کړي
حوره سپېڅلي

43. هغه احساس مي نن په زره ختم کړ
تل چي مي تا ته تراني جوړي کړي
هما ظفر احمدزي

44. لکه سکروته غوندي سره پاتي شه
ما ستا په مينه شوگېري جوړي کړي
آسيه محرابي

45. تا چي هر څه ويل ما نه منله
بيلتون زرگي کي مي تعمي جوړي کړي
مسکا سنگر نيازي

46. مونږ شوگېرو سره عادت يو گراني
له خپلو اوښکو مي ډېوي جوړي کړي
مریم ساپی شينواري

47. دا ستا له تللو پس زه داسي ومه
له ربا ورځي به مي شپي جوړي کړي
حوره سپېڅلي

48. تا به ويل، ستا مي دا خندا خوبنه ده
ته څومره بڼه بي تا ورمي جوړي کړي
مينا نظري

49. راتگ دي بل رنگ خوشالي راوسته
خو بيرته تگ دي زلزلي جوړي کړي

عابده سپورمی

50. د دیدن وخت، د الوتلو وخت وي
زلفي مي څه خورې وري جوړې کړې
عابده سپورمی

51. لکه چې زړه يې وو، پخلا شي جانان
نظر يې بل شان اشارې جوړې کړې
حسینه مينه وفا

52. ستا د نامه له سوچه تورو نه ما
پرون بيگا مي ترې تسبي جوړې کړې
حوره سپېڅلي

53. دا ستړی - ستړی زړه راويش څنگه کړم
په جبر- جبر مي مصري جوړې کړې
هما ظفر احمدزی

54. زه مي له وروره گيله منه يم
زما په هنر يې مسخري جوړې کړې
حوره سپېڅلي

55. خالق پيدا کړې، بيا يې ناز هم ورکړ
بنځي يې ځکه پرېښتي جوړې کړې
عابده سپورمی

56. د جانان ښکلي او خوږې خبرې
ما د غزل ترې څو مصري جوړې کړې
مسکا نيازي

57. خبر د مينې مي ښکاره کړې وه
تا ترېنه هسي فلسفي جوړې کړې
عابده سپورمی

58. زه په حساب د پلار نهمه لور وم
زما په ولور يې ښکلي جوړې کړې
حوره سپېڅلي

59. سمنک هسي يو د سرېښو ښو دی
بنځو ترې ولي عقيدې جوړې کړې
مریم ساپی شينواری

60. نن مي صورت د دلبرا وليده
زړه مي عجبه ولولي جوړې کړې
هما ظفر احمدزی

61. ستا د راتگ اوازه گده شوله
سترگي مي توري شوندي سرې جوړې کړې
عابده سپورمی

62. پښتو غزل به تر سپورمی هسکيزي
ما يې هر بيت کي ډرډاني جوړې کړې

د پاڼو شمېره: له 9 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په ځیر و لولئ

عابده سپورمی

63. زه خو هر وخت تا ته مُسکا درکوم
تا راته ولی اندېښنې جوړې کړې؟
مریم ساپی شینواری

64. مور څه اباد ښارونه ونړول
او خلکو رنگي ښاريې جوړې کړې
عابده سپورمی

65. نن یې نظر ډېره شوخي وکړله
بس هر انداز یې اشارې جوړې کړې
حسینه مینه وفا

66. دُر او مرجان راوړوې (عابده)!
مشاعرې ته (تا) نغمې جوړې کړې
آسیه محرابی

67. تا ته به هسې هیڅ خبره نه وه
ما دې له درده هدیرې جوړې کړې
مسکا نیازی

68.
69. اوس به په لاره تیندکونه نه خورو
کلي ته لارې مو پخې جوړې کړې
مینا نظري

70. نه مې شعر زده دی نه شاعره وومه
خو ستا په غم مې قصیدې جوړې کړې
مریم ساپی شینواری

71. رالنډه وه دا د راتلو مزلونه
سترگو مو لارې څه اوږدې جوړې کړې
مینا نظري

72. (مسکا) دې تل وي او خندا د (مینا)
زما د زړه پې سلسلې جوړې کړې
آسیه محرابی

73. چې بې له تا یې بل ته نه ورکوم
ما مې لاسو ته زولني جوړې کړې
مسکا سنگر نیازی

74. ما درته ویل په فساد مه راگوره
سترگو دې بیا زړه کې نخړې جوړې کړې
هما ظفر احمدزی

75. ما ته دې هغه ورځ پیغور پرېښودو
تا چې نکریزو کې نامې جوړې کړې
مینا نظري

76. (پروین ملاله) ده خو نه ښکارېږي
زما پر زړه پې اندېښنې جوړې کړې

آسيه محرابی

77. چي دي بانه په ناز راپورته كړل يار
زما زړگي ته دي چري جوري كړي
مريم ساپی شينواري

78. خور د ملالي ميوندي يم آخر
له ډبره درده مي ټپي جوري كړي
تلوسه تنها

79. د بنايستونو تقدس وگورئ
سپوږمې پر شنه اسمان جلوي جوري كړي
عابده سپوږمې

80. هغه ده (مينه) مينه ټوله مينه
نه شتون بي ما ته وسوسي جوري كړي
آسيه محرابی

81. زه په ايمان درته قسم خورمه چي
مور پسي خلكو ناق كيسې جوري كړي
عابده سپوږمې

82. رپاندي شوندي او مراوي سترگي
جانان سيخلو ته لمبي جوري كړي
هما ظفر احمدزی

83. خلك نو ولي وايي، يار دي در كړي
ما ته مي دا جامي ادي جوري كړي
عابده سپوږمې

84. (سپوږمې) را وڅپره رڼا خوره كړه
چي په پښتو غزل شغلي جوري كړي
آسيه محرابی

85. يو لاس دي راكړه يو به زه جوړه كړم
مينې مو بنار كي اوازي جوري كړي
حوره سپېڅلي

86. زما او ستا واره، واره جنگونه
خلكو تري سمي حماسي جوري كړي
مسكا سنگر نيازی

87. زه د پښتون په حسن يم مينه
غزل مي خكه نغاري جوري كړي
عابده سپوږمې

88. له شاعري نه مو قربان جينكو
څه په كمال ټولو مصري جوري كړي
هما ظفر احمدزی

89. نو هله به پوه شئ چي وطن جوړيري
كه ملايانو ميكيدي جوري كړي

90 پښتنې (هسکې) دې او ښکلي ښکاري
(ملالی) خور مې کارنامې جوړې کړې
آسیه محرابی

91. د آسیه جاني دې کمال ته گوره
دغه مجلس ته یې شیبې جوړې کړې
هما ظفر احمدزی

92. له تا نه دومره لري نه ومه خو
چا مو تر مینځه فاصلې جوړې کړې
حوره سپېڅلي

93. چا ویل چې نشته پښتنې شاعرې
ما اسمانونو ته زینې جوړې کړې
مینا نظري

94. زما د (هما) حسن، نظر ته گورۍ!
کمال یې خپل، ماته بهانې جوړې کړې
آسیه محرابی

95. دا جینکې ټولې مټینې ښکاري
د زړه خبرې کنایې جوړې کړې
هما ظفر احمدزی

96. خبرې ټک، غږ یې ټوپک غونډې دی
بې سر یار چې ترانې جوړې کړې
آسیه محرابی

97. د وطن خاوره به رانجه کرمه زه
له مات ښگرې مې اینې جوړې کړې
حوره سپېڅلي

98. وطن کې سوله محبت راولي
اه خدایه! مینې ښه خوږې جوړې کړې
آسیه محرابی

99. زه ځمه مونځ کوم بیا بیرته راځم
ما اوداسه ته ارادې جوړې کړې
هما ظفر احمدزی

100. اوس راته ووايه چې څنگه ښکارم!
ما ستا په خوبنه سرې جامې جوړې کړې
تلوسه تنها

101. په سور کمیس کې ډیره ښه ښکارېږي
ما یې لمن ته کنارې جوړې کړې
تلوسه تنها

102. کوکوگل ناسته وه خو پام یې نه وو
جانان مې ما ته اشارې جوړې کړې

سوله افغان

103. په دې مجلس کې څو دلبرې لرم
ما بې صورت ته آيښې جوړې کړې
هما ظفر احمدزې

104. تاسو رږيم نيسي اندام جوړوئ
زمونږ کولمو نور نغاري جوړې کړې
مریم ساپې شينواري

105. زور وو دا ستا د مينې داسې چې ما
د زړه له هيلو مې کعبې جوړې کړې
معصومه غرخنې

106. تا خو پر ما ډير احسانونه کړي
ما هم ټول عمر حوصلې جوړې کړې
محرابي عليزي

107. توبه! دا نجوني څومره وړان مخلوق دي
گورئ له هر څه يې نخري جوړې کړې
تلوسه سپېڅلې

108. زه چې راتلای نه شومه بنده ومه
تاسو پوره مشاعري جوړې کړې
خوره شيرزاد

109. خوږې! ته نه وي يارانه دي نه وه
له تا په زړه کې مې گيلې جوړې کړې
آسيه محرابي

110. ما له گلاب سره سيالي کوله
زلفې چې ما خوږې وړې جوړې کړې
مينا نظري

*****

دويمه مشاعره:

په دې مشاعره کې څوارلس (۱۴) تنو مېرمنو گډون کړی دی او ټول دوه اتيا (۸۲) بيتونه تخليق شوي دي، د
مشاعري د گډون کونکو نومونه دا دي:

عابده سپورمې، سهيلا حسرت نظيمي، آسيه محرابي، مریم ساپې، نعيمه غني، سپورمې اکبرزي، خالد فوجون،
عارفه عملور بشير، پروانه ضيايي، هما ظفر احمدزي، ناجيه نجات، معصومه غرنې، فرشته سهاک، حوره
سپېڅلې.

دا په تاند ويبپاڼه کې د دې مشاعري بشپړ متن دی:»

سملاسي (فی البدیہه) مشاعرہ

د پاڼو شمېره: له 13 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

سپتمبر 6, 2018

د شعرونو راټولونکي: ملالی بشير

پيل د عابده سپورمی په غزل:

پيماني په لاس کي مه شرنګه وه هسي
ساقی راوړه خمار مه خوروه هسي
زما سترگو کي تاثیر دی دا منمه
خو لاسونه په لار مه زنگوه هسي
عابده سپورمی

زه خو ستا له جفاگانو لاس په سر شوم
اوس مې زړه په ظلم مه ماتوه هسي
سهیلا حسرت نظيمي

ستا که زړه رانه خپه وي راته وایه
د سفر بهاني مه جوړوه هسي
آسيه محرابی

زړه مې ژاري چي ما د هېرولو هڅي وکړي
خه نور ولاړ شه زړه مې مه بورنوه هسي
مریم ساپی

چي د زړه ته لاره ونه کره نو تیر شه
بي مطلبه سترګي مه جنګوه هسي
نعيمه غني

زه سوالګره د دیدن یمه دلبره

د پاڼو شمیره: له 14 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راټولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خیر و لولئ

په کچکول کې سګې مه راکوه هسې
مریم ساپی

که اظهار د مینې نشي ته کولی
لار بدله کړه ما مه زوروه هسې
سپوږمې اکبرزی

لاس مې خوشي کړه چې ورور مې راپسې دی
ته مرېږي نه ما مه خنډوه هسې
مریم ساپی شینواری

ستا په مینه کې وفا نه وه پوه نه شوم
د هجران په اور مې مه سوځوه هسې
خالده فوجون

ستا د غېږې خوشبویې ده جنت نه دی
ما ته هغه کیسې مه غږوه هسې
مریم ساپی شینواری

عقله گوره د جانان یادونه راغلل
دزرګې دروازي مه بندونه هسې
عارفه عمرلور بشیر

زه سپېڅلې یم سپېڅلې به شم پاتې
ای رقیبه نغاري ښکوه هسې
پروانه ضیایي

لیونیو لره لویه چاره عشق دی
د گناه توروته مه لگوه هسې
عارفه عمرلور بشیر

زمانې د زړه ارمان مې راپوره کړه
دا خیالي نړۍ مې مه ښکوه هسې
نعیمه غني

چې مجنون د لیلی نشي څه ېې خوند شو؟
عشق چې نه وي ژوندون مه تېروه هسې
آسیه محرابي

موري زړه به مې له یاره صبر نشي
تاویزونه راته مه خړوه هسې
مریم ساپی شینواری

زه د مینې انتها ته رسیدلې
د نفرت دامونه مه خوروه هسې
هما ظفر احمدزی

چې سفر ته تلې ویده دي پرېښودلم
اوس په سکایپ کې دي لاس مه بنوروه هسې
مریم ساپی شینواری

زه خو ستا د مینې دام کې یم نښتې
ګرانه زړه مې راته مه ماتوه هسې

ناجیه نجات

ناز نخري خو دي معشوقه بي ننگي ده
په عاشق باندي تور مه لگوه هسي
اسيه محرابی

زنده گي ټوله هستي مي له تا جار شه
ناز همدومره نور مي مه تنگوه هسي
مریم ساپی شینواری

ستا د عشق په اور کي زه سوزېرم ټوله
د دوزخ لمبي نو مه پو کوه هسي
سهیلا حسرت نظیمی

بیا به سرې سترگي خوبلن دفتر کي ناست يي
یاره یخي شرومبي مه غرنگوه هسي
مریم ساپی شینواری

زه په قول د پښتو درته ولاړه
ته نظر د ميني مه بدلوه هسي
هما ظفر احمدزی

زما له یاره یار له ما نه بېلتون نشته
بني جاني نوکان مه جنگوه هسي
مریم ساپی شینواری

نور به وانخلم ستا نوم په محبت کي
خو رقیبه ته مي مه تنگوه هسي
ناجیه نجات

مخامخ کتلي نشي راته یاره
پټ په غلا مي انځور مه بنکلوه هسي
اسيه محرابی

ته قدم، قدم، قدم په کربلیچونو
په ما لار د ميني مه گروه هسي
معصومه غرنی

چي دې زړه رانه نور صبر شي جانانه
يو تعویذ په گریوان وځړوه هسي
ناجیه نجات

که په نشت درته حساب يم پروا نشته
ما د تلي په تول مه کموه هسي
هما ظفر احمدزی

يو کتاب يو کتابچه او يو قلم
رانه راکړه ښوونځي مه سوزوه هسي
عابده سپورمی

که په نشت درته حساب يم پروا نشته
ما د تلي په تول مه کموه هسي

هما ظفر احمدزی

لا پخوا دي په جفا ومه وژلي
نور د زهرو گولی مه راکوه هسي
هما ظفر احمدزی

زه دا خپله تنهائي په کي رانگارم
شاعري نه مي زړه مه تورو هسي
معصومه غرنی

چي وعدي دي پوره نه کړي دروغجنه
په دروغو مي زړه مه خوښوه هسي
آسيه محرابی

زما له شور زما له ښکلا زما له ښکاريو
ځانته نوم د غيرت مه جوړوه هسي
عابده سپورمی

ستا د ميني منظرونو ته ورگورم
زما د زړه برجونه مه ړنگوه هسي
معصومه غرنی

زه د ژوند له ښکلاگانو ډکومه
ته د زهرو گوټی مه راکوه هسي
عابده سپورمی

د نامزدي کور ته وڅکي وړه چي خوند کړي
ټوله شپه گازري مه کړپوه هسي
مریم ساپی شينواری

لا د سترگو په ليدو دي زړه کي څړيکي
بله خوا دي سترگي مه اړوه هسي
هما ظفر احمدزی

پيغلټوب مي له ښکاريو نه خوند اخلي
په لمنه مي داغ مه لگوه هسي
معصومه غرنی

تا چي څه وکړل ياره ښه دي وکړل
اوس د زړه دردونه مه وښووه هسي
خالده فوجون

د مالت د رواجونو اقتضا کي
زندگي راباندې مه تنگوه هسي
معصومه غرنی

زه ملاله زه افغانه يم ستومانه
د غرور ماني مي مه وړانوه هسي
عابده سپورمی

هم زما او هم دي خپل قسمت خراب وو
ما يوازي په بخت مه گرموه هسي

هما ظفر احمدزی

ژونده سترو سترو سترو کي دی گوره!
نری ملا می راته مه ماتوه هسي
معصومه غرنی

یا می ونیسه په غیر کي یا می پریرده
انتظار باندي می مه ستړیوه هسي
هما ظفر احمدزی

ژوندون بشکلی دی او خوند ورځینی اخله
په غمونو زرگی مه پرسوه هسي
مریم ساپی شینواری

ژونده بس کړه دا ظالمونه کړاونه
نور می زره ته غوتی مه اچوه هسي
فرشته سهاک

ما سپورمی سپورمی دیدن درته راوری
ته بلی نه غیره مه تاووه هسي
معصومه غرنی

بني! پام کوه چي یار زما په وار دی
له لستوني جانان مه کشوه هسي
مریم ساپی شینواری

بني! حق به دروینیبیم چي څه دی
د مېړه واری می مه تېروه هسي
آسیه محرابی

راشه، راشه بنه په زره یاری وکړه
نن سبا کي می ژوند مه تیروه هسي
معصومه غرنی

د پلو پېڅکي درتولې کړه په هیلو
دا نهیلی غوتی مه خلاصوه هسي
آسیه محرابی

زه په گوډ او مات حالت درته لگیا یم
زما خبري په شعر مه یادوه هسي
هما ظفر احمدزی

د ازل په ویش خو زما څه گناه نشته
له پلو می هیلې مه تویوه هسي
معصومه غرنی

زړه دي غر، متي مضبوطي کړه ملالی
همت ټینگ کړه، پېښي دي مه لرزوه هسي
عابده سپورمی

چي خبري دي مانا نه لري واوړه
دا مړژواندي خوله دي مه خوځوه هسي

آسيه محرابی

زه خمار خمار خمار د يار په مينه
د شرابو خمار مه يادوه هسي
هما ظفر احمدزی

زه نشه، نشه، نشه، نشه يم په غزل کي
دا بي سر دوتار دي مه ډنگوه هسي
آسيه محرابي

په گلاب گلاب خواني مي بخته گوره
د خزان لـوونـه مه گـډوه هسي
معصومه غرنی

خور مجلس مشاعره مو هم خوره وه
خوب راځي نوره مي مه کړنگوه هسي
مریم ساپی شينواري

گرانو لاره شه ويده شه مخ دي گل دي
پر ما خان زړگيه مه کنجوه هسي
آسيه محرابی

د سپورمی زړه له خپل شعر نه ورتور نه کړو
گډي ودي نوري مه بادوه هسي
هما ظفر احمدزی

اي ټاگوره! تاته ولي زه يو خار شوم
تانه جار شمه زړه مه بدوه هسي
آسيه محرابی

زه سپورمی يم چي د شپي رڼا کومه
ته تيارو کي ډيوې مه بلوه هسي
عابده سپورمی

په تيارو کي حاجت نشته وه ډېوو ته
توري ورځي خادر مه غوره هسي
آسيه محرابی

چي په ژوند کي مي د هيلو قدر نه کړي
په شناختي مي اوښکي مه څخوه هسي
مصعومه غرنی

يوه ورځ به مي زړه ټول در نذرانه کړم
په زړگي اندېښني مه تيروه هسي
عابده سپورمی

عابدي ستا په غزل کي ډير خوندونه
په ما شپه د شعر مه اوردوه هسي
معصومه غرنی

د سپورمی په رڼا زه بيمه ميبينه
غرنی شغلي دي مه بلوه هسي

آسيه محرابی

د سپورمی مینان ډیر دی په آسمان کې
ما د ستورو سره مه جنگوه هسي
معصومه غرنی

مینی، مینی ټولې مینی ته چې گورم
محرابی په عشق کې مه گرمه وه هسي
آسيه محرابی

بخته واوره! د وصال بنکلو شیبو کې
دا ماشوم زرگی می مه ژروه هسي
معصومه غرنی

د سپورمی غونډې رڼا د تورو شپو شه
پیلبو په شان خان مه لرزه هسي
آسيه محرابی

د پی مخو په حرم کې چې تیریري
د نظر غشي دي مه خنډوه هسي
معصومه غرنی

ما دروبوله چې مینه دي حاصل کړم
غرنی ما په تهمت توره هسي
آسيه محرابی

په دا بزم، دې خورې مشاعرې کې
د ما بنام سجده می مه خنډوه هسي
معصومه غرنی

په ریښتیا باندي می وژنه پروا نشته
ما په دروغو باندي مه سوخوه هسي
پروانه ضیایي

زما دمینی له خماره خان خمار کړه
ما نشه کړه نور می مه بنکله هسي
حوره سپېڅلي

ستا د مینی په خمار چې بیا نشه شم
بیا د شونډو پیماني راکوه هسي
آسيه محرابی

چې دې شونډې زما له شونډو نه رنگ اخلي
په ډک جام پسې می مه گرځوه هسي
حوره سپېڅلي

زړه می تنگ وو، ساه می ډوبه ته چې نه وي
نور بېلتون راباندي مه لوروه هسي
آسيه محرابی

*****

د پاڼو شمیره: له 20 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

درېمه مشاعره:

د بنځو په درېمه مشاعره کې دولس (۱۲) تنو مېرمنو گډون کړی دی او ټول پنځوس (۵۰) بیتونه تخلیق شوي دي، په مشاعره کې د گډون کونکو نوملړ دا دی:

حسینه گل تنها، مینا نظري، خوره شېرزاد، نعیمه غني، آسیه محرابي، حوره سپېڅلي، منزه شهید، هما ظفر احمدي، مریم صافي شینواری، شېبه گهيځ، عابده سپورمی، الینا بېکېتوا.

په تاند کې د خپرې شوي مشاعرې بشپړ متن دا دی:

د بنځو بانډار گروپ مشاعره

مې 5, 2019

راتولونکي: اسیه محرابي

غزل: حسینه گل تنها

لکه باران پرې ورېدمه خو روژه ماتېده
د شونډو جام ته رسېدمه خو روژه ماتېده

د محبت په وخت آشنا دومره ناځانه نه وم
یاره په زړه دي پوهېدمه خو روژه ماتېده

1. ومه بي وسي درتلاي نشوي کني دا هم منم
چي ستا په مينه مړېدمه خو روژه ماتېده
مینا نظري

2. نن دي وي بل رنگ کاني کړي په ځان
زه درته ډېره پسخېدمه خو روژه ماتېده
خوره شېرزاد

3. که لاره نه ما به لاره جوړه وله درتلم
د بلې سرته درختمه خو روژه ماتېده
نعیمه غني

4. زه همدا اوس لمده خيسته باران په غېر ونيوم
کنه په غېر کې درلوېدمه خو روژه ماتېده
آسیه محرابي

5. ستا آوازه وه چې راځي به زه په تمه ومه
لکه د زرکي نڅېدمه خو روژه ماتېده
مینا نظري

6. ما به دي شونډي خامخا درنه خوړلي وي اي
له ياره نه په شا کېدمه خو روژه ماتېده
خوره شېرزاد

د پاڼو شمېره: له 21 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

7. ستا دوزخي ميني ته دومره وم ليواله چي نن
په دي جنت ورگډېمه خو روژه ماتېده
نعيمه غني

8. ستا د خمارو سترگو زور خو ډېر و شک نه لرم
په کي بي واره غرقيدمه خو روژه ماتېده
مينا نظري

10. تا راته دا ويل چي خوله دي راکره زړه دي راکره
ستا په خبره پوهيدمه خو روژه ماتېده
نعيمه غني

11. ما به له زړه نه دومره ډير درته ژرلي وو خو
پخپلو اوبنکو خوريدمه خو روژه ماتېده
حوره سپېڅلي

12. ما به ظالم جانان ټوتي ټوتي ټوتي کړئ و
له خدايه سخته وپرېدمه خو روژه ماتېده
آسيه محرابي

13. د سترگو جنگ کي بايلله خامخا جانانه
خو زه په تا خفه کېدمه، روژه ماتېده
منزه شهيد

14. د معشوقو تر سر مي جار کړي ټولي عشق دي زما
يوې، يوې نه خارېدمه خو روژه ماتېده
آسيه محرابي

14. د چناري جانان په مينه مي قسم کړی و
زه ترې پيروته تاويدمه خو روژه ماتېده
نعيمه غني

15. ما چي دي ټولو ته کړه شا زما خو ته يادېدي
اوس چي درتلو کي ځنډېدمه خو روژه ماتېده
مينا نظري

16. بانه چي کنبېکارم له سترگو مي وريږي ويني
د زړه په اوبنکو څېڅېدمه خو روژه ماتېده
آسيه محرابي

17. هغه له نازه ډکه غيږه هغه سر په ځنگون
زړه ته ورو ورو در رسيدمه خو روژه ماتېده
هما ظفر احمدزي

18. ځنگه ساده يي چي در ټيټه نشوم بڼه مي وکړل
په ملا خو خود نه ماتېدمه خو روژه ماتېده
مينا نظري

19. ما به وه هري معشوقي ته يو غزل ليکلای
له خپل احساسه شرمېدمه خو روژه ماتېده
آسيه محرابي

20. ما ويل نن به د خپل شعر تنده پرې ماته کړمه
زه له خبر پاتې کېدمه خو روژه ماتېده
مينا نظري

21. زه ږنگه بنگه ووم روانه مخامخ شو سره
نوره په غېږ کې وړلوېدمه خو روژه ماتېده
مريم صافي شينواري

22. څنگه ميينه څنگه ماته په زرگي يې کړمه
نن به اشنا ته غږېدمه خو روژه ماتېده
شېبه گهيځ

23. چې مازديگر به شو نو ستا حسن شغلي کولي
ورته له لورې زنگېدمه خو روژه ماتېده
عابده سپورمي

24. ته وي ناروغ ما دي پوښتنه له نږدې ونکړه
زه به له تا قربانيدمه خو روژه ماتېده
مينا نظري

25. داسې خو نه وه چې زرگي مې درته نه تپېده
پته په زړه کې خورېدمه خو روژه ماتېده
عابده سپورمي

26. چې د د نيا شرمونه نه وای او چا نه ليدلی
گرده ورځ تانه تاوېدمه خو روژه ماتېده
مريم صافي شينواري

27. وايي چې مينه هر انسان ته د زړه سکون شي
زه به په دا هم سوځېدمه خو روژه ماتېده
شېبه گهيځ

28. ستا د بنايست په ليدو زه له جامه ولوېدمه
لکه مينا نسکورېدمه خو روژه ماتېده
عابده سپورمي

29. يوه روژه بله غرمه بله د ميني تنده
په غرمه نه ايساريدمه خو روژه ماتېده
نعيمه غني

30. که دي لږ نور هم راکتلي وای باور لرمه
د نظر سيند کې ډوبېدمه خو روژه ماتېده
نعيمه غني

31. که مرور هم شي اشنا دا به په جار وایمه
اشنا، اشنا زه ځارېدمه خو روژه ماتېده
شېبه گهيځ

33. سهار سهار شيبې د ميني د چا وچي شوندي
ماينام، ماينام پرې خورېدمه خو روژه ماتېده
نعيمه غني

33. بهر باران ځمکې لمدې او د جانان ستونه
له ارادې نه غورځېدنه خو روژه ماتېده
مریم صافي شينواري

34. د غریبې یا د خانې پروا دي نه لرمه
د زړه په سر دي ویدېدنه خو روژه ماتېده
مینا نظري

35. زه ووم د بام په سر ولاړه چې راوېي کتل
نوره له بامه وړلوېدنه خو روژه ماتېده
مریم صافي شينواري

36. ته چې د بام پر سر ولاړه وي سترګک دي وهه
له شرمه سره او شنه کېدنه خو روژه ماتېده
آسیه محرابی

76. لکه باران، لکه شبنم چې می په زړه وړېدي
زه لکه گل چې غورېدنه نو روژه ماتېده
الینا بېکېتوا

38. تا سین کول ما درته هر ځلي مسیج کولو
ستا خاموشی ته ځورېدنه خو روژه ماتېده
مینا نظري

39. آستا برو ساز وو چالان هم می جانان په څنگ کې
نوره په ناز روانېدنه خو روژه ماتېده
مریم صافي شينواري

40. نن په جرګه کې می له ځانه خپل چاکلیټ جوړه
د نجونو خولو کې ژوبدنه خو روژه ماتېده
آسیه محرابی

41. لا خو روژې ته دي شپې پاتې نو تا ولي ويل
چې دي په شونډو بڼکلو مه خو روژه ماتېده
مینا نظري

42. صنمه ستا د زلفو دم نشته ناروغه به شم
کنه مدام پرې لوېدنه خو روژه ماتېده
مریم صافي شينواري

44. د معشوقو تر سر می جار کړې ټولې عشق دي زما
یوي، یوي نه ځارېدنه خو روژه ماتېده
آسیه محرابی

45. بانه چې کېنېکارم له سترگو می وړېري ویني
د زړه په اوښکو څېڅېدنه خو روژه ماتېده
آسیه محرابی

46. تا سین کول ما درته هر ځلي مسیج کولو
ستا خاموشی ته ځورېدنه خو روژه ماتېده
مینا نظري

47. صنمه ستا د زلفو دم نشته ناروغه به شم
کنه مدام پری لوبېدمه خو روژه ماتېده
مریم صافی سینواری

48. ما ستا له پاره ثوابي روژې وختي ونېوي
کنه له لوري مړه کېدمه خو روژه ماتېده
آسیه محرابی

*****

څلورمه مشاعره:

په دې مشاهره کې دیارلس (۱۳) تنو گډون کړی وو او په ټول کې څلور شپېته (۶۴) بیتونه تخلیق شوي دي.

د مشاعري د گډون کونکو نومونه دا دي:

حسبه وفا، معصومه غرنی، نوشابه آشنا، عابده سپورمی، آسیه محرابی، تورپیکې غرنی، سپورمی مهمنده، نرگس لعلی، شېبه گهیڅ، ربا اسدزی، نعیمه غني، هما احمدزی او مرسل احوذزی.

د نجونو سملاسي مشاعره

اگست 15, 2020

سملاسي مشاعره

غزل: حسینه وفا

د پاڼو شمېره: له 25 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

ملامته یم خطا راڅخه شوې
یو ځل نده په بیا، بیا راڅخه شوې

تر ابده کرم قیدی هوا د نفس
له ازله وه گناه راڅخه شوې
حسینه وفا

د یو چا د مینې زور وو په ما داسې
چې اظهار کې ابتدا راڅخه شوې
معصومه غرنۍ

اوس یې مینه کې مجرمه گڼل کېږم
تش کتو کې یې گناه راڅخه شوې
نوشابه آشنا

خوشحالی د هر زړګي زما خوښي ده
او په هر مړي ژړا راڅخه شوې
حسینه وفا

زه د پېغلي پښتنې د ټیکري پیڅکه
چې په هره لار حیا راڅخه شوې
عابده سپوږمۍ

ستا په دومره بېرخیو هم سربېره
د ژوند هر گام کې وفا راڅخه شوې
عابده سپوږمۍ

دې گناهو کې یم درگډه گناهکارې
ای گناه ډېره بیا بیا راڅخه شوې
آسیه محرابي

نور به څوک گنم شریک د خپلې مینې؟
ستا په نوم چې اقتدا راڅخه شوې
نوشابه آشنا

راته ووايه چې چېرته یم پره شوې؟
او په څه کې نا روا راڅخه شوې؟
حسینه وفا

ای هرځل دې چې په پټه راکتلي
ای هر ځل د زړه درزا راڅخه شوې
معصومه غرنۍ

زه د مینې محبت له څاڅکو جوړه
نفرتونو ته مسکا راڅخه شوې
عابده سپوږمۍ

بېوسي ده که دې زور دی د زړه درده
هر دردمن ته مسیحا راڅخه شوې
نوشابه آشنا

زه يې ورکړم وه ژاولن ته خدايه خبر کړي
ما ويل نه يې کوم، نانا راڅخه شوي
آسيه محرابي

د يار غم په زړه پرهرې جوړې کړي
خدايزده څرنگه خدا راڅخه شوي
تورپيکي غرنی

جهالت ته دي پردي در جوړومه
زه ډيوه بيمه رنا راڅخه شوي
عابده سپورمی

زه يې اوس هم په دعا کی يادومه
که له درده يې بنيرا راڅخه شوي
سپورمی مهمنده

چي پلو کي د آسمان ستوري راټول کړم
دغه هيله په رښتيا راڅخه شوي
معصومه غرنی

ته بنبرې کره زه به خپله چاره کړمه
د زړه تل نه تل دعا راڅخه شوي
عابده سپورمی

ستا د مينې د بنايست له برکته
د ډيوې په رنگ رنا راڅخه شوي
حسينه وفا

مراوو سترگو کي يې بيا د مينې اور وو
گوندي بيا کومه ادا راڅخه شوي؟
نوشابه آشنا

زه رنا يم د تيارو په زړه کي بله
خو افسوس بله مانا را څخه شوي
عابده سپورمی

ستا تر پلونو مي غاټول زړه غوړولی
محبت کي انتها راڅخه شوي
معصومه غرنی

چي زما جانان ناخوانه بي وفا وي
خلک وايي چي جفا راڅخه شوي
نرگس لعلی

کله، کله د يادونو آييني ته
ناڅاپي غوندي ادا راڅخه شوي
معصومه غرنی

دا منمه غمړنگه ته بنايسته يې
چي دي وينم الله راڅخه شوي
عابده سپورمی

چې دوستي بيا ملگرتيا او ميمنتوب شو
دا لړۍ يو څه رسوا راڅخه شوي
شېبه گهيځ

نه وپارلي، نه غازي يم، نه يم ستره
صرف په مينه كې غزا راڅخه شوي
آسيه محرابي

كله گورمه ايښي كله ستا مخ ته
انتخاب كې اشتباه راڅخه شوي
تورپيكي غرنۍ

بيا ودان كړې ته د مينې مجلسونه
دا دعا په هره سا راڅخه شوي
شېبه گهيځ

دوه مخي نه مي توبه ده خفه نشي
د حق چيغه تل رسا راڅخه شوي
عابده سپورمۍ

ما چې حسن دربنكاره كړ نور هېڅ نه و
نافهمۍ كې تجلا راڅخه شوي
آسيه محرابي

چې قامت يې له چينار سره تشبه كړم
څه په خوند كې ملگرتيا راڅخه شوي
شېبه گهيځ

ما شغلي چې د خپل حسن ځلولي
ستا په مينه كې بلا راڅخه شوي
آسيه محرابي

نه نو ته په دې خبره باور نه كړي؟
تش ديدن كې د زړه غلا راڅخه شوي
رڼا اسدزي

د يو شرکنده باران څپو څپو ته
ليونۍ غوندي گدا راڅخه شوي
معصومه غرنۍ

نه ممکن دی چې تا یار کړمه ظالمه
پرون هو او نه سبا راڅخه شوي
آسيه محرابي

ما ويل مينه به ساتم خبره نه وم
پدی ښار کی واویلا راڅخه شوي
سپورمۍ مهمنده

ستا غزلو ته اتن کولي نه شم
خو په شوق شوق كې نڅا راڅخه شوي
آسيه محرابي

کمه مه گڼه ما مور يم زه يم بنځه
د نړۍ ټوله بڼکلا راڅخه شوي
عابده سپورمۍ

دا چې نن سزا وينم وخت يې نه دی
يوه گناه ده چې پخوا راڅخه شوي
نعيمه غني

ټوله شپه مې ستا خيالونه تنخولي
داسې شوخه مشغولا راڅخه شوي
معصومه غرنۍ

وي توبه خدايه ، توبه بيا داسې نه کړم
د يار غيږې ته رضا راڅخه شوي
معصومه غرنۍ

ته زما د مينې کله وي لايقه
انتخاب کې اشتباه راڅخه شوي
هما ظفر احمدزی

ستا د مينې پر هرونه مې گڼل خو
ستن او تار کې لږ سپما راڅخه شوي
آسيه محرابي

زه به لاره شم شربت به را تيار کم
میلمنو ته چې بڼا بڼا راڅخه شوي
حسينه وفا

زما غزلو نه ته جوړې کره سندرې
ستا هنر ته تل واه واه راڅخه شوي
عابده سپورمۍ

د شاعر د غزل تورو ته معيار يم
د يو چا د شعر مانا را څخه شوي
نوشابه آشنا

نوره پټه، ناليدلي راغلم بس يو
د بنگر يو شرنگ شرنگا راڅخه شوي
آسيه محرابي

ټوله مينه مې له تانه صدقه کړه
بيوسۍ کې دا سخا راڅخه شوي
نوشابه آشنا

د خوږې ديري په بڼکلو غزلونو
د يو دوو کرينو املا راڅخه شوي
سپورمۍ مهمنده

ستا د حسن لمونځ به بيا کړمه ادا زه
ناچارۍ کې دا قضا راڅخه شوي
عابده سپورمۍ

د زړه وینو نه به رنگ د غزل درکړم
عشقه دغسي سلا راڅخه شوي
معصومه غرنی

معشوقو! د زمزمو سره قسم دی
ساري، گا، ما، دا، ني سا راڅخه شوي
آسيه محرابي

په شيبه شيبه تاوان کي يي ورکيرم
د زړه بيه کي سودا راڅخه شوي
معصومه غرنی

ما له ميني نه توبي ايستلي ياره
غلطي کي خاماڅا راڅخه شوي
آسيه محرابي

څه په پته رواجونو يمه خورلي
څه په پته کي چوپتيا راڅخه شوي
معصومه غرنی

ما چي سر تبت کر په تا اي خواني مرگه
په پښتون نوم د ابا راڅخه شوي
آسيه محرابي

د پوليو ژرب مي ورور په توپک ولي
په واده کي يي نڅا راڅخه شوي
معصومه غرنی

راشه يو ځلي بيا تينگه غيره راکره
ستا د غيري اشتهيا راڅخه شوي
هما ظفر احمدزی

ته يي زړه پوري کلک ونيسه چي روغ سي
په شعرونو کي کيميا راڅخه شوي
مرسل احمدزی

د غزلو نبض مي هرچاته مالوم دی
پکي ستا د زړه درزا راڅخه شوي
مرسل احمدزی

ته مزي کوه کرار کينه وطن کي
له دي خايه اوس هوا درڅخه شوي
هما ظفر احمدزی

آزاد شعر کي دي پستي ستايلي نه شم
په غزل دي شور غوغا راڅخه شوي
آسيه محرابي

*****

پنځمه مشاعره:

د پاڼو شميره: له 30 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په څير و لولئ

په دې مشاعره کې ديارلس (۱۳) شاعرانو گډون کړی وو او څلور شپېته (۶۴) بيتونه يې تخلق کړي دي.
د دې مشاعرې د گډونه کونکو نومونه په لاندې ډول دي:

معصومه غرنی، مريم صافی شينواری، مقدسه احمدزی، نعيمه غني، آسیه محرابي، سهيلا حسرت نظيمي، سپورمی اکبرزی، حوره سپېڅلي، عارفه بهارت، ملاله ميوند، نجيبه واجدي، ضحرين سهار او عارفه عمرلور بشير

د بنځو بانډار گروپ سملاسي مشاعره

سپتمبر 24, 2018

پیل د معصومي غرنی په غزل:

مه شينده اغزي مي د مزله په لار
ژونده گلابونو نه درتيره يم

ته مې په پلو کې زړه راواچوه
زه له رواجونو نه درتيره يم
معصومه غرنی

ما سره که ژمنې بيا له سره کړي
تېرو دروغونو نه درتيره يم
مريم صافی شينواری

ژوند دې سم دوزخ وي خو هغه دې وي
ربه! جنتونو نه درتيره يم
مقدسه احمدزی

د پاڼو شمېره: له 31 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې بنې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په څير و لولئ

ته يوه دروغجنه لار راوبښييه
زه مې له خوبونو نه درتېره يم
نعيمه غني

سپينه يم چې مينه بې پروا كوم
زه له تهمتونو نه درتېره يم
آسيه محرابي

سترگي دې دېوي دي راته وگوره
ياره خراغونو نه درتېره يم
مريم صافي شينواري

ته مې چې ارمان وي او پالمه دي
ټولو ارمانونو نه درتېره يم
نعيمه غني

ژونده بس همداسې چې يم پرې مې رده
زه نورو خوندونو نه درتېره يم
مريم صافي شينواري

واچوه يو دوه جامه شراب ساقي
زه له گناهونو نه درتېره يم
سهيلا حسرت نظيمي

ستا په څنگ کې ژوند دی او ساه گاني دي
نورو راحتونو نه درتېره يم
مقدسه احمدزي

بیرته مې دهلې ته که څوک ولېږي
دې پوهنتونونو نه درتېره يم
سپوږمې اکبرزي

يو وار راته وخانده پخلا مې كړه
تېر د زړه زخمونو نه درتېره يم
مريم صافي شينواري

ستا حيراني سترگي زما خيالي ادا
وايي خله نازونو نه درتېره يم
مقدسه احمدزي

ناز كوه, ادا كوه, عبثوي كوه
نور نزاكتونو نه درتېره يم
آسيه محرابي

ما له كبره چا ته تر خوا نه كتل
تا ته غرورونو نه درتېره يم
سهيلا حسرت نظيمي

دا د محبت گناه مې مه ليكي
ټولو ثوابونو نه درتېره يم
نعيمه غني

سر چې وي زما او ستا خيالي سينه
نرمو توشکونو نه درتېره يم
مریم صافی شينواری

مينه مي د ژوند په بيه واخيسته
راشه خمارونو نه درتېره يم
حوره سپېڅلي

راشه يو ځل بيا خو لږ راغاريوزه
ورک کړه، له شرمونو نه درتېره يم
سهيلا حسرت نظيمي

ته دې که رباب په ځنگانه کېږدي
زه هم غزلونو نه درتېره يم
مریم صافی شينواری

ته راته رباب سره ټپي کوه
زه له کنډونو نه درتېره يم
نعيمه غني

هي، گوره په لور دېوال راوڅږه
زه له سترو ورونو نه درتېره يم
سهيلا حسرت نظيمي

ته تر دروازي زمونږ د کور راشه
زه هم پټ پټونو نه درتېره يم
مریم صافی شينواری

ژونده! فقط يو گری راحت راکړه
زه د ارمانونو نه درتېره يم!
عارفه بهارت

خلکو ته په جار وایم چې یار مې دی
ورکې کړه شرمونو نه درتېره يم
مریم صافی شينواری

ما ته دې را اوگوري لالی که وي
خه ساقي جامونونه درتېره يم
ملاله ميوند

ستا مینې نشه کړمه زنگیرمه
ټولو نور خوندونو نه درتېره يم
حوره سپېڅلي

لار د محبت کې دي د تل په شان
راکړه آزارونو نه درتېره يم
عارفه بهارت

مينه گناه نه ده ما خو کړي ده
نور د قيد شرطونو نه درتېره يم
آسيه محرابی

مسته په شرنګا په اتن ګډه سوم
خپلو قدمونو نه درتېره يم
ملاله ميوند

يو وار راته وخانده پخلا مي كړه
تېر د زړه زخمونو نه درتېره يم
مريم صافي شينواري

ستا لپاره راغلمه اړتيا مي وه
تا ته له شعرونو نه درتيره يم
حوره سپېڅلي

ته مي يې د مينې او وفا هستي
تا ته غيرتونو نه درتېره يم
آسيه محرابي

ته دي تر سهاره كيښي وكړه څه
زه مي له خوبونو نه درتيره يم
ملاله ميوند

راشه ولور نه اخلو واده وكړه
دي بدو دودونو نه درتېره يم
مريم صافي شينواري

ستا ياري له بنو بدو نه وويستم
ورك كړه له رازونو نه درتيره يم
ملاله ميوند

زه غزل سندرې كرم، نغمه يې كرم
نثر او نظمونونه درتيره يم
آسيه محرابي

ما دي د زرگي زندان ته واچوه
نورو زندانونو نه درتېره يم
مريم صافي شينواري

راز د مينې ووايم كه نه وايم؟
زړه كي پټ ساتلو نه درتيره يم
آسيه محرابي

تاكي هم پريمانه نيمگرتيا شته دي
زه دي له عيبونو نه درتيره يم
ملاله ميوند

ستا په صداقت باندي باور لرم
مړه! قسمونو نه درتېره يم
مريم صافي شينواري

بيا به مي خپل سر ستا په اوږه كېدم
ستوغو ځوابونو نه درتېره يم
مريم صافي شينواري

تور او سپين تصوير دې راته ولېره
گرانسه د رنگونو نه درتېره يم
مریم صافی شینواری

راشه غرنی غزل ته شرنګ ورکړه
ستړې شوم بیتونو نه درتېره يم
آسیه محرابی

ته که د یعقوب د سترگو دید شي نو
زه له کمیسونو نه درتېره يم
مریم صافی شینواری

زه د زلیخا غوندې مئینه يم
زر، زیور، قصرونو نه درتېره يم
آسیه محرابی

عشقه! په یو غرپ نشه می واړوه
خدایرو له جامونو نه درتېره يم
معصومه غرنی

سترګی په دیدن خړوبوم یاره
تورو کجلونو نه درتېره يم
مریم صافی شینواری

عشق رسوا رسوا شهره شهره کړمه
نوم د پلار نیکونو نه درتېره يم
آسیه محرابی

ته دې پل زما په خوار انگر کېږده
زه میخک گلونو نه درتېره يم
مریم شینواری

اوس به گریوان خیري خیري خیري کړم
تورو حجابونو نه درتېره يم
آسیه محرابی

صبر د ایوب خو زه کوی نشم
گله له صبرونو نه درتېره يم
مریم صافی شینواری

ته راته په زړه کې خونه جوړه کړه
زه له محلونو نه درتېره يم
معصومه غرنی

تا یو ځل د دید غوښتنه وکړله
زه له وائنونو نه درتېره يم
نجیبه واجدي

ته دې فکر ووايه قربان دې شم
زه می له سوچونو نه درتېره يم
مریم صافی شینواری

څوک دي ليوني څوک شاعران کرله
عشقه د ظلمونو نه درتېره يم
ضحرين سهار

تپ مي د زړه جوړ شي چې راوگوري
نورو مرهمونو نه درتېره يم
مريم صافي شينواري

ژونده بس يوه شيبه د مينې شه
ستا اوږدو کلونو نه در تيره يم
عارفه عمرلور بشير

ته مي له خواني نه ټولوه شباب
زه له تهمتو نه در تيره يم
معصومه غرنی

دلته نور ناوخته دي بنادمي شئ
بنکليو بندارونو نه درتېره يم
مريم صافي شينواري

ته مي په شيبې د مينې واړوه
زه له مياشت ، کلونو نه در تيره يم
معصومه غرنی

يو جوړه راحتہ کرمچ غوارمه
لورو سيندلونو نه درتېره يم
مريم صافي شينواري

زه غريبه خواره پسي نه لرم
تاته خپل بوتونو نه در تيره يم
آسيه محرابی

*****

شپږمه مشاعره:

په دې مشاعره کې يولس (۱۱) تنو شاعرانو گډون کړی او په ټول کې يې اته دېرش (۳۸) بيتونه يې تخليق کړي دي.

د مشاعرې د گډون کونکو نومونه دا دي:

نعيمه غني، پاکيزه آرزو، خوره، آسيه محرابي، حوره سپېڅلي، اسما لمر، شفيقه پښتونزی، عابده سپورمی، مينه صابر، شيبه گهيز او نرگس صافي.

سملاسي مشاعره

د پاڼو شمېره: له 36 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

پيل د نعيمې غني په غزل:

لکه څوک چې له جانانه غېره تاو کړي
د چا ياد داسې له ما نه غېره تاو کړي

بي کورې سختې بڅنې را ايسار کړي
خوار يتيم له خپله ځانه غېره تاو کړي
نعيمه غني

ته هم ما غوندي په خوله يې هر کلی کره
خفه کېږم چې څوک تا نه غېره تاو کړي
پاکيزه آرزو

زه مي سترگې بل ته نه وراړوم نو
دی به څنگه له بل چانه غېره تاو کړي؟
خوره

چې غمجنه يم هېڅ څوک مي پروا نه کړي
په خوبنۍ مي ټول خندانه غېره تاو کړي
آسيه محرابي

وايم خدای خبر که بيا سره يو ځای شي
چې په تلو کې څوک له چانه غېره تاو کړي
نعيمه غني

دا دنيا اوس بڼه چليري په چلونو
په چل ول به هسې تا نه غېره تاو کړي
آسيه محرابي

پاس زیارته شین ټیکری به دی جنده کرم
نعیمه که له ارمانه غیره تاو کړي
نعیمه غني

نعیمي غني! غني بي لا غني شي
که ته بي څوک له مانه غیر تاو کړي
آسیه محرابي

خو که خدای راسره مل وي تر تا رسم
ان بیلتون به له بریا نه غیره تاو کړي
حوره سپېڅلي

چي بي سر پر محراب ايښی زاهد نه دی
چي ځانمرگي کمکي ځوانه غیره تاو کړي
آسیه

چا ترلی د عشق اوښکو ته بندونه
وايه څوک به له بارانه غیره تاو کړي
نعیمه غني

چي مطرب ورته د مینې رباب سُر کړي
بس نغمه له غزلخوانه غیره تاو کړي
آسیه محرابي

نن مي بيا د چا په ياد دومره ژرلي
لکه وربخ چي له اسمانه غیره تاو کړي
اسما لمر

داسي لپري دي له ځانه بي پروا کرم
لکه دښت چي له کاروانه غیره تاو کړي
آسیه محرابي

له يادو دي غیره تاو کرم دومره خوند کړي
چي په وېشه له اشنا نه غیره تاو کړي
حوره سپېڅلي

اوس باور مي د هر چا لاسه ور کړ
بس خپل ځان مي له خپل ځانه غیره تاو کړي
آسیه محرابي

د ژوندون په کړلېچونو کي راگیره
اراده مي له توپانه غیره تاو کړي
نعیمه غني

د جانان د هرکلي په شوق روان دي
گلابونه له باغوانه غیره تاو کړي
نعیمه غني

د توبو لاره موندل چي شي ترې ورکه
ارمانونه له زندانه غیره تاو کړي
شفیقه پښتونزی

د ژوندون خواريو كړی داسي چل دی
يار له ياره سرگردانه غېره تاو كړي
عابده سپورمی

ستا د سترگو تور كي كور جوړول غواړي
چي ليمی يي له مژگانه غېره تاو كړي
شفیقه پښتونزی

دلته خوار یتیم نهر دی ویده شوی
شیخ به څنگه له ایمانه غېره تاو كړي
عابده سپورمی

چي د شك په غټو لومو يي راگېر كړم
ولي ما نه بدگمانه غېره تاوو كړي
آسیه محرابي

سره لاسونه، ډكي لیچي په اختر كي
بختوري له خپل گرانه غېره تاو كړي
نعیمه غني

تنهایی له پردېسی دی رنگ اخیستی
سړی څه وکړي له چانه غېره تاو كړی؟
عابده سپورمی

ستا خوړې، خوړې خبرې د پردیو
ستا غمونه بیا له مانه غېره تاو كړي
نعیمه غني

چي د لمر او د سپورمی مقابله شي
ستوري تت شي له اسمانه غېره تاو كړي
عابده سپورمی

ته ترخي، ترخي خبرې دي كړې ماته
خو خوړې دي له جانانه غېره تاوو كړي
آسیه محرابي

سپور نظر می ستا سپرلي نظر ته خاندي
لكه للمه له بارانه غېره تاو كړي
عابده سپورمی

د مضر انسان نه ډار لږ څه په كار دی
لكه مار چي له انسانه غېره تاوو كړي
آسیه محرابي

د سپین لمر مخ بی دیدنه رانه تیر شی
تور وریخ چی له آسمانه غېره تاو كړی
مینه صابر

د پیالو په گړنگولو چي ماښام شي
خمارونه له رندانه غېره تاو كړي
عابده سپورمی

د دنيا هره خوښی خان تری پردی کری
د ژوند غم چی له انسانه غیره تاو کری
مینه صابر

چی نهیلی شي وگړي له وگړو؟
شي ناتوانه له قرآنه غیره تاو کری
آسیه محرابي

نور به څنگه شو خوشحال له ډېره غمه
دومره غم کې څوک له چا نه غیره تاو کری؟
شېبه گهیز

چی مې سر په بیه غواړي ورکوم یې
څوک په مینه به اسانه غیره تاو کری؟
شېبه گهیز

چی نه مور لري نه خور او نه هم یار
زړه چی ژاري سړي چانه غیره تاو کری
نرگس صافي

*****

اومه مشاعره:

په دې مشاعره کې پنځلس (۱۵) تنو گډون کری دی او په ټول کې یې درې شېبته (۶۳) بیتونه تخلیق کړي دي.

د گډون کونکو نومونه یې دا دي:

مرسل احمدزی، نعیمه غني، فرشته غني، آسیه محرابي، آمنه فنا، نوشابه آشنا، عابده سپورمی، سهیلا اصغري،
خالده فوجون، حسینیه وفا، ولوله عنایت تره کی، مهرتاج، سارا فوجون، نرگس صافي او دُرځانی.

د افغان بنځو او نجونو في البدیهه مشاعره

مې 17, 2020

د پاڼو شمیره: له 40 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

د يوشمير افغان نجونو او ميرمنو سملاسي مشاعره

غزل:

مرسل احمدزی

زه له خپلي تلوسي درپسي راغلم
زندگي، له اندينني درپسي راغلم

زه له خپل تصويره ماته ماته غورځم
له ويشتلي آيني درپسي راغلم

نعيمه غني

څه په ورکو لارو لارې مسافره
څه بي نښي نښانې درپسي راغلم

فرشته غني

په ځان نه ومه خبره، زره ميئن شو
پښي مي لوڅي تر کوڅې در پسي راغلم

آسيه محرابي

ته په سر دې کره رباب خيالي مطربه!
زه په لی د دهل تبلي درپسي راغلم

آمنه فنا

زما د اوبنکو باران تم نه کړلي لارې
په ژړا تر دروازي درپسي راغلم

نوشابه آشنا

تا که هر څومره کول بغاوتونه
زه په مينه درداني درپسي راغلم

د پاڼو شميره: له 41 تر 50

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بنې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په څير و لولئ

عابده سپورمی
ما د مینې په هر راز باندې خبر کړې
له هر لوري هر زاويې درپسې راغلم

سهیلا اصغري
تا په څټ نه راکتل نه دي لیدلم
زه په تېرې سلسلې درپسې راغلم

آمنه فنا
ستا تر غېږې رسېدل مې لوی مرام و
په سکروټو بیلې پښې درپسې راغلم

آسیه محرابي
پېشلمې په خوب ویده وي، وېش مې نه کړې
روژه مات ته شونډې سرې درپسې راغلم

خالده فوجون
ته چې کله له تهمته ویرېدلې
مجبورنې نه زه د شپې درپسې راغلم

نعیمه غني
ای د وخت په غبارو کې ورکه یاره
زه له کومې زمانې درپسې راغلم

عابده سپورمی
ته له خپلې خولې نه تېر شولې فنا شوي
زه په خپلې وعدې درپسې راغلم

سهیلا اصغري
تا په لاره مشالونه دي بل کړې
زه په پټه لکه غلې درپسې راغلم

عابده سپورمی
ته سنډرې وایه شور وکړه شرنگېږه
زه په بنکلي زمزمې درپسې راغلم

آسیه محرابي
راسئ وگورئ زمور خورې دېرې ته
خورې، مورې ای ترلې درپسې راغلم

آمنه فنا
ته وي تړی، تړی، تړی رانه تللی
زه څپې څپې څپې درپسې راغلم

نعیمه غني
ته سجدي ته عبادت ته مې معبود کړې
مخ مې ستون کړ له قبلي درپسې راغلم

آمنه فنا
بېلېدل مې درنه نه شي ای وجوده
لکه سپورې درپسې درپسې راغلم

نوشابه آشنا
لکه تنده کې سراب پسي شي منده
سولي داسې بي اسرې درپسي راغلم

آسيه محرابي
ستا کتاب کتاب خبرو کې څه نشته؟
زه د عشق له فلسفې درپسي راغلم

حسینه وفا
ما د وخت څپو کې وبايللي ژونده
رانه تللي زماني درپسي راغلم

نوشابه آشنا
ته يادونه د هوا په څپو راوړه
د گلابو له پردې درپسي راغلم

آمنه فنا
په څادر دې راته اوبنکې وچې نه کړي
په ژړا مي سترگې سرې درپسي راغلم

حسینه وفا
بي له تانه يتيمان واړه لفظونه
د غزلو خزاني درپسي راغلم

فرشته غني
شپه تياره ده زړه مي تا پسي تخنيري
سپين ټټر له دريځي در پسي راغلم

نوشابه آشنا
د هجران د تورو شپو ملنگ زړگيه
لکه ماتي آئيني درپسي راغلم

آمنه فنا
کاغزي بدن مي سوي د عشق اور دی
اوس ايرې، ايرې ايرې درپسي راغلم

فرشته غني
کليوال راپسي بد وايي لگيا دي
بنه په کلکي ارادې درپسي راغلم

حسینه وفا
د سبا پلو کې پټ د زړه مرهمه
زخمي کړي يمه شپي درپسي راغلم

فرشته غني
ته وا دومره مينه کله پيدا کيږي
قسم خورم په سپياري درپسي راغلم

نوشابه آشنا
که هر څو دی کرم ستومانه زما ژونده
لکه سيند څپي، څپي درپسي راغلم

فرشته غني
نجوني ټولې ویدې شوي غم يې مکره
ډېوې سترگې مې رنې درپسې راغلم

خالده فوجون
په جادو ستا د لفظونو کې راگېره
نا خبره دې له دوکې درپسې راغلم

فرشته غني
تا چې دوي سترگې په بل کې خبني کړي
خود به درکړمه دوکې، درپسې راغلم

حسينه وفا
د وختونو په زنجير کې وم تړلي
راياد شوي دي وعدي درپسې راغلم

ولوله عنايت ترکي
د پيزوان ډنډر مې مات ده ځم زرگر ته
وارخطا په دې پلمې درپسې راغلم

آمنه فنا
ای زما د لغورني ميني ياره
وهم چيغې او نارې درپسې راغلم

مهر تاج
زه پوهېرم چې باور کول دي پريښي
ای! د بلي زمانې درپسې راغلم

فرشته غني
فريادونه مې په ستوني کې وچ شوي
ځکه کړمه شوگيري درپسې راغلم

حسينه وفا
د شاعري گوتي وچې شوي ويده ده
دومره ډېرې هديرې درپسې راغلم

سهيلا اصغري
څه تياره وه خوره شوي په کوڅه کې
مخ دي بلي کړې شغلي درپسې راغلم

آسيه محرابي
نور به هېڅ درته په خوله نه راوړم ياره
خير يو ځل که په گېلي درپسې راغلم

فرشته غني
اندامونه مې سوځيري سره غرمه ده
د بلي له کتارې درپسې راغلم

آمنه فنا
ها چې ځان دې رانه هېر کړ هغه ته وي؟
چې د زړه له دريځي درپسې راغلم

سارا فوجون
لېوالتيا ستا د ليدو زړگي ته راغله
په يوه منډه لوڅي پښي درپسي راغلم

ولوله عنايت تره كي
تا ويل ته به مي تل د زړگي سر يي
دروغجنه په دعويي درپسي راغلم

فرشته غني
گيلې مه كوه د دوو ورځو دنيا ده
محبت او حوصلې درپسي راغلم

ولوله عنايت تره كي
بيگني شپه مي په خوب كي وي راغلي
په تعبير د هغي شيبې درپسي راغلم

آسيه محرابي
ستا ليدو ته توره شپه په پټه راغلم
لكه غله له پسخاني درپسي راغلم

فرشته غني
تعبیرونه په خوبونو كي پوري نښلي
ككه دغه يكشني درپسي راغلم

حسينه وفا
د انصاف لمن كي څه لري نصيبه
ورم تر څو به جنازي، درپسي راغلم

زرگس صافي
روژه ماتي مي تيار مېره ته كېښود
او زه بېرته خوارخوندي درپسي راغلم

درخاني
په ساتلو د وطن پسي چي تللي
د وجود تر دروازي درپسي راغلم

فرشته غني
آسمانونه له ژراوو ستري شوي
په ما بلي سرې لمبي درپسي راغلم

حسينه وفا
كړي په تا مي ځوانيمرگي واړه هيلي
د ارمان تر غرغري درپسي راغلم

درخاني
زما زره وي، زما ساه وي، په همدې خو
د خپل ژوند تر دې دايري درپسي راغلم

حسينه وفا
ما د سر سري بايللي په ميدان دي
رانه ټيټي دي شملي درپسي راغلم

آسيه محرابي
ماته، ماته رواجو كرمه نيمگري
اخ توتي، توتي، توتي درپسي راغلم

آمنه فنا
يو سپيڅلي بغاوت مي زړه غوښتلو
ما كړي ماتي زولني درپسي راغلم

سهيلا اصغري
څومره ليري دي د ميني محل جوړ كړ
ستمېدلي او خولي درپسي راغلم

آسيه محرابي
مخامخ كتلي نه شي او شرميري!
خوله مي واخله له اوږي درپسي راغلم

*****

اتمه مشاعره:

په دي مشاعره كې نولس (۱۹) تنو گډون كړي وو او پنځوس (۵۰) بيتونه يې تخليق كړي دي.

د شاعرانو نومونه يې په لاندې ډول دي:

مژده باران، اسما كاكړ، مرسل احمدزي، عارفه عمرلور، آسيه محرابي، عابده سپورمي، شكيلا نظري، ولوله
عنايت تره كي، كامله عزيز، هوسي هوتكي، هما ظفر احمدزي، شبيهه گهيز، اسما كاكړ، فرشته سهاك، منزه زغم،
رنا زرمتي، فرشته صالحې، حسينه وفا او كامله عزيز.

سلاسي مشاعره

نومبر 18, 2020

د پاڼو شميره: له 46 تر 50

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاري ته راښيي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليكني دليكنيزي بني پازوالي د ليكوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكي په څير و لولئ

سملاسي مشاعره، د مژدي باران د غزل په دو بېتونو

غزل

اسرافيل غوندي راپاڅه هنگامي ته ضرورت شته
دا پراته مري ژوندي دي ارادي ته ضرورت شته

د بري سندرې وايه او شپېلې په لاس كې واخله
اي د نن ورځې ملالې سنا ټپې ته ضرورت شته
مژده باران

د جمعي رنگينه شپه ده، ده د ميني ډيوه بله
ماته ما خپله توبه كړه، بيا توبې ته ضرورت شته
اسما كاكړ

ټول خوبونه مي ايسار دي موري ته به يې ويده كړې
ستا د خولي نكلونه غواړي، افسانې ته ضرورت شته
مرسل احمدزي

د دردونو جزيره كې، نه ساقي شته نه جامونه
ډارونكي خاموشي ده، ميخاني ته ضرورت شته
عارفه عمرلور

زما دې سر سنا دې ځنگل وي، چې مي زلفې په مخ راشي
چې تار، تار يې كړې راټولي، دې لحظې ته ضرورت شته
آسيه محرابي

زندگي له اوښكو جوړه زندگي له خوښي ډكه
دلته څومره تفاوت دې گذاري ته ضرورت شته
عابده سپورمي

ټول ژوندون مي مراوي، مراوي، ټول سکون مي مراوي، مراوي
ته را پاڅه زما گرانه، دا ستا شتون ته ضرورت شته
شكيلا نظري

زړه مي ډك دې له خبرو سترگي خبرگي مي پر لاره
رنگينه مجلس به جوړ كړو پتاسي ته ضرورت شته
ولوله عنايت تره كې

چې را رنگ كړي د فرعون، دا د ظلم دېوالونه
چې رالوي ورته موسي كړي، اسبي ته ضرورت شته
كامله عزيزي

مسافره بېرته راشه چې دردونو نه فارغ شو
دې وطن كې يوې سترې هنگامي ته ضرورت شته
هوسي هوتكي

زما د ژوند كيسه دوه، درې لفظونه نه دي چې بيان شي
آه دلبري! ديري لوري حوصلي ته ضرورت شته
هما ظفر احمدزي

چې آسيه مي شي خوشحاله قهر ورک شي، قهر ورک شي

د پاڼو شمېره: له 47 تر 50

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاري ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېكني د ليكنيزې بڼې پازوالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكې په ځير و لولئ

دې خورې دیرې کې راشه، دې شېبې ته ضرورت شته
شېبه گهیز

ستا د حسن په شغلو کې، لاره ورکه مي د دين شوه
تا زه هسي تماشه کړم، که قبلي ته ضرورت شته
اسما کاکړ

سر مي واخيست لېونۍ شوم، گرپوان څيري څيري گرځم
دا جنون نه دی نو څه دی؟ غرغري ته ضرورت شته
آسيه محرابي

لار د وصل مو اغزنه، چار چاپير غمازان دي
پام چې وار دې خطا نشي حوصلې ته ضرورت شته
ولوله عنايت تره کې

که مي سل ځله پخلا کړي، زه يې نه او زما نه ده
خو که ما په رښتيا غواړي، بيا جرگي ته ضرورت شته
شېبه گهیز

سوله تش په ويل نه ده، سوله سر سربازي غواړي
طالب وايي ای د حورو طايفي ته ضرورت شته
شېبه گهیز

اخ زماله تصور نه، څومره ليرې رانه لاري
کاش دروالوزم مرغی شم، معجزې ته ضرورت شته
آسيه محرابي

د ژوندون پر له پسي دا گوزارونه مي بي زړه کړي
په ما پام کوه ملگرپه، ستا تکيې ته ضرورت شته
ولوله عنايت تره کې

که يې وبابللم واورې که د بل شومه نو داسې
کاني وکړه ای زرگيه جنازي ته ضرورت شته
شېبه گهیخ

بنايسته يمه، پسته يم، د سهار مسته نغمه يم
يو ته نه يې اي جانانه! ننداري ته ضرورت شته
فرشته سهاک

دغه ژوند څنگه گډوډ شو، په جگړو جگړو زاړه شو
شيطانانو کړو مغلوبې، فرشتې ته ضرورت شته
آسيه محرابي

دغه پای به يوه نوې ابتدا شي نن نه وروسته
نوی فصل نوې باب نوې کيسې ته ضرورت شته
مژده باران

د نجونو په مجلس کې که ته نه وای، هېڅ به نه ول
دا دېره چې پرې بنايسته شي آسيې ته ضرورت شته
منزه زغم

هره خوا ويرانې راغله، تورتمې راخپره شوې
اې وگړو را پاڅېږئ! ولولې ته ضرورت شته

رڼا زرمټی

زما د عشق وړانګې ځلیري، که تورتم وي که ماتم وي
داسې زړونو، مزاجونو او روحیې ته ضرورت شته
آسیه محرابي

د شپیلې له شپیلو د کوچۍ توري کوڅیو
نغمه ګره له بنګلا یې دې نغمې ضرورت شته
شبهه ګهڅ

چې دا نښه مو د مینې، د میراني او عزت وي
په سرو د پښتنو، هسکې شملې ته ضرورت شته
فرشته صالحې

د دردونو او غمونو فریادونه مې په غوږ کې
د خوبنې سندرې وایه! زمزمې ته ضرورت شته
منزه زغم

مازیګر دی، لمر تیتیري، وارخطا یمه روانه
خور مجلس راسره لنډ کړه، اجازې ته ضرورت شته
ولوله عنایت تره کې

ډېرې هسکې مو جار کړي د وطن تر پاکی خاوري
چې به کله بدلون راشي، پښتنې ته ضرورت شته
رڼا زرمټی

چا له شا راپسي غبر کړ ما وي ته یې ته یې ته یې
ای د ډېرو مودو ورکې، محکمې ته ضرورت شته
شبهه ګهڅ

دغه زه یم ستا وه شا ته، چې نارې درپسي کړمه
ستا د یوې سترګې سترګک یا اشارې ته ضرورت شته
آسیه محرابي

چې مې حال کې کړي بی حاله، سربدخاله او خماره
نرمې، گرمې او خوږې یوې بوسې ته ضرورت شته
فرشته صالحې

ستا دې مینه په ما راشي، زما دې خوا شي درنه بده
چې مې خوا له راته شي، منزې ته ضرورت
شته آسیه محرابي

راشه، راشه یو ځل بیا په ما مئین په ما زړه بایله
بیا هماغسې یو بنکلي حادثې ته ضرورت شته
هما ظفر احمدزی

پټ له زړه سره مې ایښی بس همدا نښه دي پاته
ستا تصویر چې را ګویا کړي، یوې آلي ته ضرورت شته
ولوله عنایت تره کې

چې دا ستا په نوم رنگین وي، هر یو بیت یې وي ستا مینه
ستا په نوم غزله لیکم، قافیې ته ضرورت شته
حسینه وفا

څه حسين رنگين خوبونه، چې د يار د حسن وينم
څه عقيب ښکلی منظر دی، نندارې ته ضرورت شته
آسيه محرابي

چې له څنگ په بل څنگ واورم، ستا يادونه راسره وي
که گهيځ او که بېگام وي، ستا جلوي ته ضرورت شته
رنا زرمی

کايينات د نجونو جوړ کړي، خدايه هره يوه زهره کړي
په نظام دي عدل جوړ کړه، دي داپري ته ضرورت شته
آسيه محرابي

دا د شپي په خاموشي کي څنگه دواړه يو بي حاله
ما دي غيزي ته درکش کړه، دي نشي ته ضرورت شته
فرشته صالحی

لا تيارو کي يو راپاتي، لا مزل مزل مو درد دی
که بریا غواړي فنکاري نو جگړي ته ضرورت شته
شېبه گهيځ

معشوقه د غزل راغله ورسره په لاس مينا ده
زه نشه شومه، فنا شوم، دي نشي ته ضرورت شته
آسيه محرابي

راوره سترگي دي څښمه، راوره ځان پري غرقومه
پيمانې چې درسره دي، بيا نشي ته ضرورت شته
مرسل احمدزی

چې مي سر ستا پر اوږه وي او گيلي درته کومه
څه پوهيږي چې مي څومره، دي شېبه ته ضرورت شته
کامله عزيزي

ډيره سخته، په ساده لفظونو نه راځي بيان کي
دي بيان ته يوي ستري فلسفي ته ضرورت شته
هما ظفر احمدزی

واده وروسته، وروسته کېږي، اول نوري وي خبري
ته خو راشه په جرگي کي، بيا کوزدي ته ضرورت سته
شېبه گهيځ

چې مرسل په لاس کي درورم، خو لومړی شرط درته کېږدم
يوه غېره پسته راکړي،